

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce:

B. D.

státní příslušností Nigérie

t.č. v Zajištění pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
sídlem Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupený Mgr. Tomášem Císařem, advokátem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-31/ČJ-2019-000022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o prodloužení doby jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

zajištění za účelem správního vyhoštění stanovené rozhodnutím žalované ze dne 1. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-14/ČJ-2019-000022-ZZC, a to o 60 dnů.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

2. Žalobce v první řadě namítal, že je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, žalovaná vycházela z nedostatečně a nesprávně zjištěného stavu věci a nebyla napravena pochybení při vydání prvního rozhodnutí.
3. Dle žalobce není dán jediný důvod pro uložení opatření ve formě zajištění. Žalobce připustil, že se dopustil jednání, pro které je namístě vést řízení o správním vyhoštění. Pro zajištění však není důvod. Dodal, že má na území České republiky svou rodinu, žije zde jeho bývalá partnerka se synem, on sám má pevné zázemí, bydlí na adrese, kterou správnímu orgánu sdělil, jejíž aktuálnost a platnost lze snadno ověřit, navíc bydlí se svou současnou partnerkou.
4. Dále žalobce namítal, že je stále umístěn v zařízení pro zajištění cizinců, přičemž po 30 dnech omezení žalobce na osobní svobodě ke správnímu vyhoštění žalobce (resp. jeho realizaci) stále nedošlo. Žalovaná místo naprosto vyčerpávajícího zdůvodnění toho, proč ještě nedošlo k vyhoštění žalobce, nyní nově uvedla, že je pravděpodobné, že snad bude možné žalobce vyhostit z území České republiky v době dodatečné, stanovené novým rozhodnutím, to vše bez garance a s pochybnostmi. Poukázal na judikaturu, podle níž má správní orgán již v řízení o zajištění povinnost zabývat se možnými překážkami správního vyhoštění, resp. důvody znemožňujícími vycestování.
5. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s ohledem na možnost užití mírnějších opatření. Dle žalobce musí být rozhodnutí o zajištění dostatečně odůvodněno a měly by v něm být posouzeny všechny okolnosti, pro které nelze použít mírnější instituty. Správní orgán svou povinnost ale nijak nerefletoval. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 5/2010. Žalobce je přesvědčen, že žalovaná nerespektuje zákon o pobytu cizinců, Listinu základních práv a svobod a relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Dle žalobce je zajištění nejzávažnější opatření a musí být využíváno restriktivně. Je třeba mít vždy na paměti fakultativní charakter institutu zajištění a jeho nepřípustnost, je-li účelu správního vyhoštění možno dosáhnout jinými prostředky.
6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zrekapitulovala některé rozhodné skutečnosti, odkázala na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.
7. Na jednání konaném před zdejším soudem dne 20. 5. 2019 účastníci řízení setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích. Zástupce žalobce založil do spisu prohlášení současné přítelkyně žalobce Z. Z. ze dne 20. 5. 2019, která v něm mimo jiné uvedla, že sdílí se žalobcem společnou domácnost a mají opravdu silné citové pouto. Přistěhovala se za svým partnerem z Moravy, nyní je však v Praze několik měsíců sama, což je pro ni psychicky i finančně velmi náročné. Je v kontaktu s matkou nezl. syna žalobce, stýkají se. Nezletilý syn žalobce měl 19. 5. 2019 páté narozeniny, těšil se na otce (žalobce), který je pro něj velkou motivací. Podle přítelkyně žalobce je pro ni velmi důležité jeho propuštění hlavně z důvodu toho, že pokud dojde k realizaci vyhoštění žalobce, chce určitě s ním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

odjet. Proto je objednaná na očkování, které potřebuje pro vstup do domovské země žalobce. Má potíže s medikamenty a potřebuje, aby se o ni žalobce postaral. Zástupce žalobce současně navrhl i výslech přítelkyně žalobce Z. Z. jako svědkyně, který soud provedl. Ve svědecké výpovědi svědkyně Z. Z. vypovídala shodně s jejím prohlášením.

III.

Obsah správního spisu

8. Ve správním spise se nacházejí především následující pro danou věc podstatné dokumenty: úřední záznam žalované ze dne 1. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-1/ČJ-2019-000022, trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 1. 3. 2019 sp. zn. 67 T 25/2019, protokol žalované o podání vysvětlení ze dne 1. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-13/ČJ-2019-000022, rodný list S. Ch. D., nar. X, rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2018 č.j. KRPA-284215-47/ČJ-2017-000022 o povinnosti opustit území, rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2018 č.j. KRPA-81333-41/ČJ-2018-000022 o správním vyhoštění žalobce, rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-14/ČJ-2019-000022-ZZC o zajištění žalobce, žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-31/ČJ-2019-000022 o prodloužení doby zajištění žalobce.
9. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 1. 3. 2019 byla hlídka cizinecké policie vyslána k Obvodnímu soudu pro Prahu 1, kde mělo probíhat jednání v trestním řízení ve věci žalobce. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 67 T 25/2019 ze dne 1. 3. 2019 (v právní moci ode dne 14. 3. 2019) byl žalobce shledán vinným z přečinu dle § 283 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy), a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 1 roku s podmíněným odložením na zkušební dobu 3 let. Pro spáchání tohoto trestného činu mohl být žalobci ukončen jeho pobyt na území ČR, proto byl zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 237/2008 Sb.
10. Stejného dne (1. 3. 2019) byl s žalobcem sepsán protokol o podání vysvětlení za přítomnosti tlumočníka. Žalobce uvedl, že pochází z Nigérie. Na dotaz správního orgánu ohledně toho, že byl dne 9. 12. 2014 odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 1 pro úmyslný trestný čin těžké ublížení na zdraví k odnětí svobody nepodmíněně na 3 roky, uvedl, že už je to dlouhá doba a zapomněl na to. Žalobce dále uvedl, že si je vědom, že mu byla uložena povinnost opustit území dne 13. 1. 2018, ale nevycestoval kvůli své rodině, neboť zde má syna, o kterého se musí starat. Dále si je žalobce vědom, že mu bylo uloženo správní vyhoštění dne 26. 11. 2018. K přečinu dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku uvedl, že marihuanu měl u sebe jenom tu, kterou kouřil. V ČR má syna D. a přítelkyni, občanku ČR, bydlí spolu na adrese Suchbátův náměstí 7, Praha 6. Na syna platí výživné a dále platí nájem. Peníze shání sázením ve Fortuně, nemá pracovní povolení, proto nepracuje. Žádný majetek nevlastní. Zdravotní pojištění nemá. Žalobce uvedl, že je schopen složit finanční záruku ve výši 30 000 Kč. Peníze je schopná přinést jeho přítelkyně do tří hodin. Žalobce požádal, aby mu správní orgán sdělil, jaká je výše kauce, která bude pro správní orgán akceptovatelná. Právní zástupce požádal, aby bylo namísto zajištění přistoupeno ke zvláštním opatřením za účelem vycestování.
11. Obsahem správního spisu jsou dále osvědčení o absolvování několika kurzů žalobcem a rodný list S. Ch. D., nar. ..., kde je jako otec uvedený žalobce a jako matka P. L.. Dále je

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

součástí spisu nájemní smlouva k bytu na adrese S. n., P., kde nájemníky jsou E. N. N. a žalobce.

12. Dále bylo zjištěno, že žalobci bylo dne 19. 1. 2018 (v právní moci ode dne 6. 2. 2018) vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Dne 26. 11. 2018 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců na dobu 1 roku, proti kterému podal žalobce odvolání; to bylo zamítnuto a rozhodnutí žalované potvrzeno rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 12. 3. 2019 č.j. CPR-2767-3/ČJ-2019-930310-V241 (na okraj soud podotýká, že žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2019 sp. zn. 4 A 15/2019, a to až v době po vydání žalobou napadeného rozhodnutí).
13. Rozhodnutím ze dne 1. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-14/ČJ-2019-000022-ZZC žalovaná zajistila žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Žalobou napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-31/ČJ-2019-000022 bylo rozhodnuto dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců o prodloužení doby zajištění žalobce o 60 dnů.

IV.

Právní posouzení

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
15. Pokud jde o žalobcovu námitku o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, soud k této velmi obecné námitce uvádí, že žalovaná v dostatečném rozsahu zjistila skutkový stav, přičemž podrobně uvedla své právní úvahy učiněné na základě tohoto skutkového stavu. Vzhledem k tomu, že žalobce nekonkretizoval, která konkrétní skutková zjištění měla být ze strany žalované opomenuta, soud se touto námitkou blíže nezabýval.
16. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s ohledem na nedostatečné odůvodnění jeho zajištění a nepřiměřenost rozhodnutí, neboť dle žalobce postačovalo uložení mírnějších opatření.
17. Zdejší soud se nejprve vyjádřil k námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006 sp. zn. [2 As 37/2006](#)). Nepřezkoumatelnost je taková vada, která soudu brání „přezkoumat“ rozhodnutí, tedy závěry, k nimž správní orgán v rozhodnutí dospěl. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je zásadně založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003 sp. zn. 2 Ads 58/2003).
18. Soud neshledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná se vyjádřila ke všem podstatným skutečnostem, které vyšly v řízení najevo, tedy k důvodům pro zajištění, k

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

přiměřenosti přijatého opatření, nemožnosti uložení mírnějších opatření, k rodinným vazbám žalobce na území. Své závěry přitom žalovaná náležitě odůvodnila.

19. Dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *„Policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.“*
20. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
21. Dle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince je:*
 - a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*
 - b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), nebo*
 - c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené.*
22. Zdejší soud předesílá, že zajištění cizince představuje mimořádný institut cizineckého práva. Uložení zvláštních opatření má obecně přednost před zajištěním cizince. Zvláštní opatření však zároveň musí být skutečně účinné. Aby mohlo být některé ze zvláštních opatření uloženo, musí být splněny určité předpoklady. V první řadě musí být cizinec vůbec schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření. Dále se předpokládá, že cizinec bude při realizaci tohoto opatření se správními orgány spolupracovat a případnému výkonu správního vyhoštění či vycestování se nebude vyhýbat. Pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění či vycestování mařit, nelze dle § 123b odst. 3 zákona o pobytu cizinců přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016 č.j. 10 Azs 102/2016-56, body 35-43). Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017 č.j. 5 Azs 20/2016-38 není možné paušálně vyloučit použití některého ze zvláštních opatření. Vždy je povinností správního orgánu zvážit zejména osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vykošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a

respektování veřejnoprávních povinností, včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince.

23. Žalovaná odůvodnila svůj postup, tedy zajištění žalobce a neuložení zvláštních opatření, a to konkrétně na straně 6-7 napadeného rozhodnutí. Žalovaná uvedla, že předešlé chování žalobce neskýtá záruku, že bude plnit závazná opatření, které by mu správní orgán uložil, neboť žalobce nerespektoval rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR a dále opakovaně porušoval trestní předpisy ČR. Dle žalované by uložení ani jednoho z mírnějších opatření nebylo v případě žalobce účelné.
24. Žalovaná tedy neodmítla přistoupit k zajištění žalobce pouze na základě jeho neoprávněného pobytu na území ČR, ale učinila tak s ohledem na jeho minulé chování, kdy žalobce nejen, že nevycestoval v době stanovené mu rozhodnutím o povinnosti opustit území, ale rovněž opakovaně porušoval trestní předpisy, když byl v roce 2014 odsouzen za těžké ublížení na zdraví a v den svého zajištění byl shledán vinným trestním příkazem (jenž následně nabyl právní moci) za nedovolenou výrobu a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Soud přisvědčuje žalované, že s ohledem na minulé i současné protiprávní jednání žalobce existuje důvodná pochybnost o tom, že by žalobce respektoval své povinnosti a území ČR opustil a rovněž že by plnil povinnosti mu uložené správním orgánem namísto zajištění.
25. Žalovaná tedy postupovala v souladu se zákonem, jakož i judikaturou správních soudů, dle které nelze dle § 123b odst. 3 zákona o pobytu cizinců přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince, pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění či vycestování mařit. Žalovaná přitom hodnotila všechny okolnosti a poměry žalobce.
26. Soud nepokládá napadené rozhodnutí za nepřiměřené a shoduje se s žalovanou. Soud nepochybně, že se žalobce stará o svého nezletilého syna a má přítelkyni, jeho dočasné zajištění ale ještě neznamená nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Syn žalobce přitom bez péče nezůstane (stará se o něj žalobcova bývalá přítelkyně dnes i za pomoci současné přítelkyně).
27. S ohledem na výše uvedené soud neshledal nepřiměřenost napadeného rozhodnutí, ani pochybení v neuložení mírnějších opatření. Žalobce přitom nijak nekonkretizoval, jakým způsobem měla žalovaná porušit základní činnosti správních orgánů. Soud se proto nemohl k této žalobní námitce blíže vyjádřit. Nad rámec uvedeného ale soud dodává, že žádnou nezákonnost s ohledem na vedení správního řízení neshledal.
28. K otázce realizovatelnosti správního vyhoštění Městský soud v Praze dodává, že posouzení otázky přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života či jiných překážek realizace správního vyhoštění je v největší míře prováděno v rámci řízení o správním vyhoštění cizince, nikoliv v řízení o jeho zajištění, kde je provedena úvaha pouze předběžná. K tomu soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017 č.j. 2 Azs 281/2016-50: „V rámci přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince pak nelze dopodrobna zkoumat dotčení soukromého a rodinného života stěžovatelky v důsledku jejího vyhoštění. Správní orgán se má zabývat pouze otázkou, zda je správní vyhoštění alespoň potenciálně možné (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 – 150). Není-li v této fázi nepřiměřenost zásahu do rodinného života cizince v důsledku jeho vyhoštění naprosto evidentní, lze o vyhoštění jako o použitelném prostředku uvažovat (za splnění dalších zákonných podmínek).“ Přitom v nyní posuzované

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

věci před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí o zajištění žalobce již bylo vydáno jak prvoinstanční, tak i druhoinstanční rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce (nad rámec uvedeného soud doplňuje, že po vydání napadeného rozhodnutí byla žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10. 5. 2019 sp. zn. 4 A 15/2017), pročež je zjevné, že nepřiměřenost zásahu správního vyhoštění do žalobcova soukromého a rodinného života není naprosto evidentní. Žalovaná se pak těmito možnými překážkami v napadeném rozhodnutí dostatečně zabývala. Proto zajištění žalobce, resp. prodloužení doby trvání jeho zajištění, je možné a není v rozporu se zákonem ani s žalobcem odkazovanou judikaturou.

29. Co se týče otázky zákonnosti prodloužení doby trvání zajištění, soud odkazuje na s. 7 napadeného rozhodnutí, kde žalovaná srozumitelně vysvětlila, že do dne vydání napadeného rozhodnutí (tj. do 28. 3. 2019) neexistuje pravomocně vykonatelné rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. Soud se s tímto odůvodněním, jež považuje za zcela dostatečné, ztotožňuje a podotýká, že rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce sice nabylo právní moci po vydání rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 12. 3. 2019 č.j. CPR-2767-3/ČJ-2019-930310-V241, proti tomuto rozhodnutí však žalobce dne 25. 3. 2019 podal svoji včasnou žalobu, jež měla odkladný účinek ze zákona (srov. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Prodloužení doby trvání zajištění tak bylo nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, pročež soud uzavřel, že žalovaná napadeným rozhodnutím postupovala zcela v souladu s § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
30. Nemohou obstát ani žalobcovy námitky ohledně tvrzeného nenapravení pochybení učiněných při vydání prvního rozhodnutí žalované o zajištění žalobce ze dne 1. 3. 2019 č.j. KRPA-88713-14/ČJ-2019-000022-ZZC. V této souvislosti lze podotknout, že Městský soud v Praze již dříve přezkoumával zákonnost tohoto rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2019, přičemž rozsudkem ze dne 1. 4. 2019 č.j. 1 A 15/2019-31 žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl, neboť neshledal žádné zásadní pochybení žalované, jež by mělo vliv na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí.

V.

Závěr a náklady řízení

31. Z výše uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. května 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně